

از استان‌ها این پتانسیل را مجدد در شهرستان احیا کنیم و با این آماده سازی امسال دوباره پس از سالها شاهدیم که تعداد فیلم‌های شهرستان از تهران بیشتر شده است، که ما حاصل آن شد ۵۳ فیلم از شهرستان و ۵۲ فیلم از تهران. البته من سعی کردم با روندی سخت گیرانه تعداد فیلم‌های شرکت کننده در جشنواره را کاهش دهم، سال گذشته ۹۹ فیلم در جشنواره حضور داشت، این تعداد امسال به ۹۵ فیلم کاهش یافت. همین طور اگر به سال‌های قبل تر برگردیم باز می‌بینیم که تعداد تعداد فیلم‌ها به ۱۰۰ و بالای ۱۰۰ می‌رسد. دلیل واضح این رویکرد این است که هر سال در جشنواره نهایت ۲۰ الی ۳۰ فیلم شاخص و سرآمد هستند و فیلم‌های بیستم و سی ام به بعد با اختلافی بسیار کم و سلیقه‌ای با هم در رقابت هستند و به نوعی دیگر فاصله‌های فیلم با یکدیگر بسیار اندک است، به همین علت انتخاب‌ها نیز مشکل خواهد بود، و داوران مجبورند فیلمی را انتخاب کنند که در نواقص و ایرادها متفاوت هستند. هم اینجاست که بحث سلیقه‌ای شدن شکل خواهد گرفت. با این وصف وقتی ما از بین فیلم‌های هم سطح ملزم به انتخاب می‌شویم، اعتراض فیلمساز را نیز در پی خواهیم داشت که چرا فیلم او انتخاب نشده است؟ و که به نظر من این اعتراض در این شرایط هم وارد است. پدیده دیگر در این جشنواره به بار نشستن سیاست گذاری‌های مادر تنوع ژانر است، پارسال هم در این حوزه دستاوردهای خوبی داشتیم اما این تکرار موفقیت آمیز به نظرم به منزله تقویت و تثبیت تنوع ژانری در فیلم کوتاه است که قابل تحسین است. ما امسال دو الی سه فیلم کوتاه علمی و تخیلی داریم! جنسی که اصلا در سینمای بلند ما وجود ندارد. اینکه فیلمسازان درباره افسانه‌ها، مسائل ماوراء و با وحشت بسازند اتفاق خوبی است و مهم تر آنکه ما ۸ فیلم کمدی و فانتری کوتاه داریم که به نظرم این هم قابل تامل است. بنابراین ویژگی این جشنواره و سال گذشته در همین تنوع باکسی در ژانر و پرداخت است.

اگر بخواهید صادقانه از جشنواره امسال انتقاد کنید، بزرگترین آسیب و خلل را در کدام بخش از جشنواره می‌دانید؟

بنده امسال و هم سال گذشته، اصلا، اصلا و به هیچ عنوان از سطح بخش مستند جشنواره راضی نبودم و فکر می‌کنم خودم نیز متاسفانه نسبت به این مقوله بی توجه بوده‌ام. البته به طور کلی تر هم این بی توجهی به مقوله مستند کوتاه در سطح کشور نیز وجود دارد. باید پذیرفت بخش مستند کوتاه جشنواره، اصلا در سطح بخش‌های دیگر جشنواره نیست.

سینمای بلند، در تولید و رویکرد آثار جدیدش، شاهد از سرگیری یک موج نو است. سوال من این است که آیا شکل گیری این موج نوی تازه نفس که بر گرفته از تکانش‌های محیطی است، در فیلم کوتاه نیز برایتان محسوس شده است؟

سینمای ایران چهل ساله شده است، جشنواره فیلم بلند فجر دو سال پیش این چهل سالگی را شاهد بود و فیلم کوتاه امسال به ایستگاه چهل رسیده است. رویدادهای ما نیز متأثر از این حرکت، از چهار دهگی خود رد شده‌اند. چهل سال زمانی است که گذر نسل‌ها در آن بیش از پیش احساس می‌شود، یعنی اینکه نسلی باید برود و نسلی دیگر بیاید. پس این اتفاق طبیعتا باید می‌افتاد. ورود به چنین موقعیتی اجتناب ناپذیر است، یعنی به نظرم با تمام این اتفاقات و حواشی باز هم ما ناگزیر به پوست اندازی پس از چهار دهه بودیم. به همین دلیل است که شاهد جشنواره فجر بودیم با حضور فیلمسازان جدید تا فیلمسازان قدیمی! این طبیعت سینما و پوست اندازی آن در بزنگاه است. بنابراین اتفاقا فیلم کوتاه با توجه به بستر تجدد پذیری‌ای که دارد، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و این حرکات در آن به مراتب ملموس‌تر و محسوس‌تر نیز نشان داده می‌شود. چرا که همین افراد هستند که قرار است در آینده جای خالی پیشکسوتان را پر کنند. تفاوت و تنوع در نگاه فیلمساز امروز پدیده تشکیل دهنده این موج است و ما با فیلمسازانی روبرو هستیم که نگاه ویژه‌ای به ژانر وحشت، رازآلود و یا علمی تخیلی دارند. حتی در جشنواره دیگر هم مانند نهال و یا ایسفا می‌بینیم که فیلم‌های برگزیده، فیلم‌های ژانر هستند و این مقوله نشان دهنده جرات در پرداخت به فضاهای متفاوت نزد کارگردانان امروزی است که تا پیش از این به ندرت شاهد آن بودیم. این شرایط همچنین نوید بخش روزهای در آینده نزدیک است که قاب سینما از فیلم‌های فانتری، رازآلود، علمی و تخیلی و ... پر خواهد شد.

انجام می‌گرفت که در کارنامه کاری خود، به فیلم کوتاه توجه ویژه‌ای داشته‌اند و علاوه بر سواد آکادمیک، توان سخنوری و تبادل دانش را نیز داشته باشند. به این صورت سعی کردیم با کمک و مشورت از استاد کمال تبریزی که مجری کارشناس این رویداد بودند، تمام این موارد را در انتخاب خود لحاظ کنیم. سوبیه دیگری از نشست‌ها هم به اردوها اختصاص یافته و طبیعتا در این قسمت از اساتیدی که راهنمای این اردوها بودند استفاده کردیم که البته ما حاصل کار این اردوها با اکران فیلم‌شان، توسط اساتید دیگر به چالش کشیده خواهد شد. دلیل توجه ما به اردوها از این بابت بود که طراحی اتاق فکر این اردوها بر اساس تنوع ژانری بود با این ویژگی که در این اردوها یک فیلم کوتاه در ژانری مشخص از مرحله ایده تا ساخت نهایی و پوستر در یک هفته زیر نظر اساتید انجام می‌شد. پنج نشست دیگر هم به اساتید بین الملل اختصاص یافته و توسط اساتید حرفه‌ای، غیر ایرانی برگزار می‌شود.

پدیده خاص و متفاوتی که در جشنواره امسال، قرار است به عنوان دست‌آورد این جشنواره محسوب شود، چیست؟

من از دو مورد بسیار خوشحالم، اول اینکه سهم فیلم‌های شهرستانی در این دوره افزایش پیدا کرده است که اتفاق مبارکی است. البته این مسئله برای نخستین بار نیست و در دوره‌های شاهد بودیم که بهترین فیلم‌ها از شهرستان‌ها بودند مثل نجف آباد و... اما به مرور زمان و با یک سری اتفاقات مثل خاطر عدم دسترسی به امکانات، بخش عمده‌ای از جشنواره به فیلمسازان مرکز نشین تعلق یافته بود. ما سعی کردیم نه در جشنواره، بلکه در طول سال با حمایت

که در آن افکار مختلف و تنوع سلیقه فکری از همه طیف وجود دارد و آثارشان را در جشنواره شرکت داده‌اند، همین که امسال ما فیلمساز انصرافی نداشتیم، و فیلمسازان تکلیف‌شان را با خودشان مشخص کرده بودند، برای ما اتفاقی خوب و قابل احترام بود.

در بحث نشست‌های تخصصی سیاستگذاری انجمن در دعوت از اساتید، چه بود، منظورم در ابتدا معیار و ملاک انجمن در انتخاب اساتید است و اینکه آیا ممکن بود، استادی در اولویت انتخاب تان باشد، اما به هر دلیلی نتوانسته باشید در این سلسله نشست‌ها از حضورش استفاده کنید؟

در جواب سوال دوم تان، خیر ما واقعا با مسئله اینچنینی مواجه نبودیم که به طور مثال از اساتیدی دعوت کنیم و او نخواسته باشد در این رویداد حضور پیدا کند. حتی برخی طرح پرسش کردند که چرا از آنها دعوت نکرده‌ایم. درباره معیار و ملاک انتخاب هم باید بگویم، از آنجا که امسال نشست‌های ما فرم و کارکردی جدیدی داشت، مبتنی بر همان فرم، گزینش‌ها طراحی شد. فرم نشست‌های امسال مبتنی بر تعامل و گفت‌وگوی یک کارگردان با ده رکن تولیدی فیلم است، به این منظور؛ با احترامی که به سایر مشاغل در تولید فیلم داریم، ده رکن اصلی‌تر و برجسته‌تر که بیشترین تعامل را با کارگردان دارند، انتخاب کردیم و این سلسله نشست‌ها را مبنی بر آن چیده‌ایم. این ده رکن شامل فیلمنامه نویس، طراح صحنه، فیلمبردار، بازیگر، مدیربرنامه ریزی، تدوینگر، چهره پرداز، طراح صدا، آهنگساز و تهیه کننده هستند. قاعدتا در این فرم ما باید به سراغ بهترین‌ها در هر رشته می‌رفتیم و البته باید این انتخاب از بین کسانی